

Dosarul nr. 2ra-447/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central, Judecător - D. Crigan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători - A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu

Î N C H E I E R E

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL "Făuritorul",
în cauza civilă la cererea depusă de Gugulan Valentina către SRL "Făuritorul" cu
privire la anularea ordinului de concediere, a ordinelor de responsabilitate materială și
încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020,
prin care s-a încasat din contul SRL "Făuritorul" în beneficiul Valentinei Gugulan,
cheltuielile de judecată,

c o n s t a t ă :

La 16 mai 2018, Valentina Gugulan a depus cerere de chemare în judecată,
concretizată pe parcurs, împotriva SRL "Fauritorul" cu privire la anularea ordinului de
concediere nr. 1 din 02 mai 2018 și a ordinelor nr. 10 din 14 iunie 2015, nr. 11 din 14
iunie 2015, nr. 11 din 20 septembrie 2016, nr. 12 din 20 septembrie 2016, nr. 3 din 15
martie 2017, nr. 4 din 15 martie 2017 și nr. 22 din 20 decembrie 2011 privind
răspunderea materială și, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 13 februarie 2019, a fost
admisă parțial acțiunea Valentinei Gugulan.

S-au anulat: - Ordinul nr. 01 din 2 mai 2018 cu privire la concediere; - Ordinul nr.
10 din 14 iunie 2015 cu privire la responsabilitatea materială; - Ordinul nr. 11 din 14
iunie 2015 cu privire la responsabilitatea materială; - Ordinul nr. 11 din 20 septembrie
2016 cu privire la responsabilitatea materială; - Ordinul nr. 12 din 20 septembrie 2016
cu privire la responsabilitatea materială; - Ordinul nr. 3 din 15 martie 2017 cu privire
la responsabilitatea materială; - Ordinul nr. 4 din 15 martie 2017 cu privire la
responsabilitatea materială și Ordinul nr. 22 din 20 decembrie 2011 cu privire la
responsabilitatea materială, emise de directorul SRL "Fauritorul" - Vera Cotruța.

S-a încasat de la SRL "Fauritorul", în beneficiul statului, taxa de stat de care a fost
scutită reclamanta prin efectul legii, în mărime de 800 lei.

În rest, acțiunea Valentinei Gugulan a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 15 februarie 2019, avocatul Frecăuțan Marina, în interesele SRL "Făuritorul" a
declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul central din 13 februarie
2019, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi

hotărâri de respingere a acțiunii înaintate de Gugulan Valentina.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, a fost respins apelul declarat de avocatul Frecăuțan Marina, în interesele SRL "Făuritorul" și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 13 februarie 2019.

Prin încheierea Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 07 octombrie 2020, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de avocatul Marina Frecăuțan în interesele SRL "Fauritorul".

Totodată, la 19 mai 2020, Gugulan Valentina a depus o cerere cu privire la emiterea unei decizii suplimentare pe marginea pretenției privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 6000 lei, motivând că instanța a omis de a se expune asupra cerințelor de încasare a cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul examinării cauzei civile, în instanța de fond și de apel.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, a fost admis demersul Valentinei Gugulan privind emiterea unei decizii suplimentare și s-au încasat din contul SRL "Făuritorul" în beneficiul Valentinei Gugulan, cheltuielile de judecată suportate în prezenta cauză civilă, în mărime de 6000 lei.

Pentru a decide astfel, Curtea de apel a stabilit că, atât în prima instanță cât și în instanța de apel, Gugulan Valentina a fost reprezentată de avocatul Lilia Gherman, însă cheltuielile de judecată, pentru asistența juridică acordată în cadrul examinării cauzei civile în instanța de fond și de apel, confirmate prin bonurile de plată seria ET nr. 004995 din 27 februarie 2018, seria YL nr. 028695 din 24 octombrie 2019, seria YL nr. 028697 din 11 decembrie 2020 și seria YL nr. 028700 din 17 februarie 2020 (f.d. 197-198, vol.I și f.d. 34-35, vol.II), nu au fost recuperate, deși la 18 februarie 2020, avocatul Lilia Gherman a depus cerere privind compensarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 25 ianuarie 2021, SRL "Făuritorul", a depus cerere de recurs împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, solicitând casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în temeiul art.432 alin.(3) lit.b) din Codul de procedură civilă.

În motivarea recursului, reprezentantul SRL "Făuritorul" – administratorul Cotruța Vera, a invocat că instanța de apel neîntemeiat a reținut ca probe, bonurile de plată pentru serviciile juridice, deoarece acestea nu corespund realității, or, la materialele cauzei nu a fost anexat niciun contract de asistență juridică.

De asemenea, administratorul SRL "Făuritorul", a invocat faptul că examinarea cererii cu privire la emiterea deciziei suplimentare, a fost una defectuoasă, deoarece nu au fost înștiințate, legal, toate persoanele implicate în proces. Astfel, SRL "Făuritorul", nu a avut acces la justiție, fiindu-i încălcat dreptul la apărare și totodată de prezentare a probelor în cadrul procesului de judecată.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă și luând în considerație că, potrivit materialelor cauzei, decizia suplimentară din 01 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată părților la 12-13 ianuarie 2021 (f.d.129-130 vol.II), Completul Colegiului constată că cererea de recurs, depusă de SRL "Făuritorul", la 25 ianuarie 2021, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL "Făuritorul", este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei suplimentare a Curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile invocate de recurentă, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor deja elucidate, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de SRL "Făuritorul".

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeiuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL "Făuritorul".
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari